

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/223/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114218510
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3114218510.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Pribinova 25, IČO: 35792752, zastúpený zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Kubániho 16, proti odporcovi: A. Q., bytom N. nad H., ul. N. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo nám. 7, zastúpený JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom v Bratislave, ul. Zámocká 36, o zaplatenie 2.570,22 eur s príslušenstvom a o zaplatenie zmluvnej pokuty, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a** .

II. Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

III. Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 480,45 eur, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresnému súdu Trenčín bol dňa 11.08.2014 doručený návrh navrhovateľa, ktorým sa proti odporcovi domáha, aby súd rozhodol o splnení jeho povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.570,22 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 1,9 % ročne a zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne zo súm v návrhu bližšie špecifikovaných. Zároveň si navrhovateľ uplatnil aj právo na náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že s odporcom dňa 14.12.2010 uzatvoril Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver v sume 1.500 eur a odporca sa zaviazal uhrádzať poskytnutý úver v 42 pravidelných mesačných splátkach vo výške 80,37 eur v termínoch splatnosti podľa dohodnutého splátkového kalendára. V súlade s ustanovením zmluvy poskytol navrhovateľ odporcovi revolving dňa 31.12.2012 vo výške 1.928,88 eur, ktorý sa odporca zaviazal splatiť v 24 mesačných splátkach vo výške 80,37 eur v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára. Odporca sa dostal do omeškania pri 3. splátke. Do uplatnenia práva navrhovateľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka zaplatil odporca navrhovateľovi len sumu 2.734,20 eur. Navrhovateľ si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru oznámením, ktoré bolo odporcovi doručené dňa 14.10.2013. K strate výhody splátok došlo dňa 30.10.2013, kedy bol odporca povinný uhradiť navrhovateľovi neuhradené splátky úveru v sume 2.570,22 eur. Zmluvnú pokutu si uplatňuje podľa článku 14 ods.14.1 zmluvy vo výške 0,65 % denne.

Podaním zo dňa 16.09.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník, a to Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, a to na stranu odporcu. Vedľajší účastník je združenie pôsobiace na ochranu práv spotrebiteľov, pričom v konaní je zastúpený advokátom. Vstup vedľajšieho účastníka bol navrhovateľovi riadne oznámený. Odporcovi bol návrh na začatie konania doručený dňa 07.10.2014 spolu s oznámením

vstupu vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane v zmysle § 46 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku. Odporca sa k tomuto oznámeniu, rovnako ako aj k návrhu nevyjadril.

Dňa 05.12.2014 bolo súdu doručené podanie vedľajšieho účastníka, obsahom ktorého je jeho vyjadrenie k návrhu. V ňom uviedol, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou. Takisto uviedol, že Zmluvné dojednania uzavretej zmluvy sú neplatné, pretože ide o neprijateľnú inkorporačnú doložku. Tieto dojednania boli uvedené netransparentne menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy. Súdy už judikovali netransparentnú inkorporačnú doložku ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Táto doložka nemohla privodiť viazanosť zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere. Odhliadnuc od uvedeného poukázal aj na výšku ročnej úrokovej sadzby revolvingu prevyšujúcej 30 %, ktorý sa prieči dobrým mravom. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie NSSR sp.zn. 1MCdo 1/2009. Preto je dohoda o výške úroku za úver neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov aj preto, že v zmluve nie sú uvedené náležitosti podľa ods.2 písm.a/ až k/, r/, y/. Odporca navrhovateľovi zaplatil spolu sumu 2.734,20 eur, tým zanikla povinnosť odporcu vrátiť finančné prostriedky v celej žalovanej výške. K uplatnenej zmluvnej pokute uviedol, že táto je dohodnutá neplatne s účinkami ex tunc, pretože je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods.4 písm.k/ Občianskeho zákonníka. Táto podmienka nebola individuálne dojednaná. Preto je potrebné návrh v celom rozsahu zamietnuť.

K vyjadreniu vedľajšieho účastníka zo dňa 04.12.2014 sa navrhovateľ nevyjadril.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal odporcu, právneho zástupcu navrhovateľa a právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Pojednávanie sa zúčastnil odporca a právny zástupcu vedľajšieho účastníka. Navrhovateľ svoju neprítomnosť na pojednávaní písomne ospravedlnil a súhlasil s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti.

Odporca na pojednávaní uviedol, že s návrhom navrhovateľa nesúhlasí, navrhuje, aby ho súd zamietol a to z dôvodov, ktoré uviedol vo svojom písomnom vyjadrení vedľajší účastník na jeho strane.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na pojednávaní viedol, že sa pridrižiava svojho písomného vyjadrenia. Poukazuje najmä na to, že úroky a odplata v danom vzťahu boli dohodnuté vo výške, ktorá odporuje dobrým mravom. Zmluvná pokuta, ktorej sa navrhovateľ domáha nebola v úverovej zmluve individuálne dojednaná. Túto zmluvnú podmienku považuje za neprijateľnú a túto ponecháva na zvážení súdu. Vedľajší účastník si takisto uplatňuje trovy konania, ktoré vyčíslil v zákonnej lehote.

Súd sa na pojednávaní oboznámil s listinnými dôkazmi, ktoré sa nachádzajú v spise, a ktoré boli predložené navrhovateľom a to: zmluva o revolvingovom úvere, zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere, oznámenie veriteľa o schválení úveru, oznámenie o zosplatnení úveru, kópia doručky na č.l. 8 a karta klienta. Po vykonanom dokazovaní súd zistil pre rozhodnutie o návrhu podstatný skutkový stav, ktorý následne právne posúdil podľa nižšie citovaných ustanovení zákonov.

Navrhovateľ odvodzuje svoje právo na žalovanú sumu, teda svoju pohľadávku od zmluvného vzťahu s odporcom. Navrhovateľ dňa 14.12.2010 uzatvoril s odporcom zmluvu, označenú ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere, v ktorej bolo v časti 6 (Údaje o schválenom revolvingovom úvere) uvedené, že poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) je 1.500 eur. Ďalej boli v tejto zmluve ručne písaným písmom uvedené údaje, ktoré sa mali týkať riadnej úverovej zmluvy a tzv. revolvingového úveru, napr. splatnosť úveru (počet/splatnosť): 42/26, mesačná splátka 80,37 eur, ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,01 % ročne, RPMN bola uvedená vo výške 67,73 % ročne. Takisto bola uvedená ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 % ročne a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,49 % ročne, priemerná RPMN za úver 44,57 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur. Súčasťou tejto zmluvy sú aj Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o..

V oznámení veriteľa o schválení úveru zo dňa 19.03.2007 sú uvedené údaje ako schválená výška úveru 1.500 eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky 80,37 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 26.010.2011, dátum poslednej splátky úveru 26.06.2014, RPMN úveru 67,73 %. Okrem toho je uvedené aj nasledovné: schválená výška revolvingu 902,92 eur, výška mesačnej splátky po vykonaní revolvingu 80,37 eur, RPMN po vykonaní revolvingu 60,49 %, úverový limit 1.500 eur.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 261 ods.3 písm. d) Obchodného zákonníka, v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v účinnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm.a/ zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 4 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods.2 písm. g/, i/, j,/ k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok.

Podľa § 4 ods.3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Vzhľadom k vyššie citovaným ustanoveniam zákonov a zistenému skutkovému stavu súd rozhodol tak, že návrh navrhovateľa zamietol. Úverová zmluva, ktorú uzatvoril navrhovateľ s odporcom ako spotrebiteľom, je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka, pretože pri ich uzatváraní navrhovateľ konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a odporca je fyzickou osobou a nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Takáto úverová zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nakoľko na základe nej boli odporcovi poskytnuté peňažné prostriedky vo forme úveru. Tým sa pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa otvoril priestor pre aplikáciu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa, popri ostatných právnych predpisoch. Napríklad podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, či zákona o ochrane spotrebiteľa.

Vo všeobecnosti pre občianske súdne konanie platí, že bremeno tvrdenia rozhodných skutočností zaťažuje predovšetkým navrhovateľa, ktorý sa návrhom domáha svojho práva. Takisto platí, že dôkazné bremeno ohľadne preukázania určitej tvrdenej skutočnosti zaťažuje v konaní toho účastníka, ktorý sa dovoľáva použitia nejakej právnej normy a právneho následku z nej vychádzajúceho. Rozsah dôkazného

bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musí účastník preukázať, zásadne určuje hmotnoprávna norma. Odtiaľ tiež vyplýva, kto je nositeľom dôkazného bremena. Neunesenie dôkazného bremena má za následok nepreukázanie tvrdenej skutočnosti, čo môže viesť aj k celkovému neúspechu v konaní. Aplikujúc uvedené v tomto konaní, súd konštatuje, že tvrdenie navrhovateľa, že odporca si nesplnil svoju zmluvnú povinnosť, navrhovateľ v konaní nepreukázal.

Navrhovateľ odvodzuje svoje právo na žalovanú sumu od zmluvy o revolvingovom úvere, ktorú uzatvoril s odporcom. Pojem revolvingový úver nie je zákonným pojmom. Zákony o spotrebiteľských úveroch, resp. Obchodný zákonník pojem revolvingový úver nepozná. Vo všeobecnosti možno uviesť, že tzv. revolvingový úver je určitou modifikáciou kontokorentného úveru. Používa sa najmä pri podnikaní. V rámci dohodnutého revolvingového úveru veriteľ poskytuje dlžníkovi krátkodobý úver na dohodnutú sumu, ktorá sa nesmie prekročiť. Je charakteristický tým, že veriteľ sa zaväzuje v zmluve o úvere tento úver ku dňu splatnosti znovu obnoviť (revolvovať) pri splnení vopred stanovených podmienok. Požiadavky na znovu dohodnutú sumu sa berú ako nový úver. Na druhej strane v prípade nevyčerpania celej sumy sa môžu účtovať poplatky za nevyčerpanú časť. Tento úver sa poskytuje spoľahlivým a bonitným klientom, u ktorých v určitých intervaloch opakovane dochádza k požiadavkám na úver, poskytovaný na tie isté účely. Je to krátkodobá forma financovania, pri ktorej sú predmetom úverovania opakujúce sa potreby krytia obežných prostriedkov (pohľadávok a zásob).

Navrhovateľ tvrdil, že s odporcom uzatvoril dňa 14.12.2010 zmluvu o revolvingovom úvere, pričom v súlade s ustanovením zmluvy mu poskytol revolving (teda úver) dňa 31.12.2012 vo výške 1.928,88 eur. Súd konštatuje, že navrhovateľ súdu nepredložil dôkaz, ktorý by preukazoval riadne a platné uzatvorenie zmluvy o úvere dňa 31.12.2012 vo výške 1.928,88 eur, ktorý by bol odporca povinný splatiť v lehote 24 mesiacov v splátkach po 80,37 eur. Predložená úverová zmluva, označená ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8400031792, nie je dôkazom o uzatvorení ďalšej uvedenej úverovej zmluvy. Na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8400031792, resp. tohto listinného dôkazu, by mohol mať súd za preukázané iba to, že navrhovateľ poskytol odporcovi dňa 14.12.2010 úver v sume 1.500 eur so splatnosťou úveru 42 mesiacov s výškou mesačnej splátky 80,37 eur. Aj tzv. revolvingová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktorá musí byť uzatvorená v písomnej forme, inak je neplatná. V danom prípade navrhovateľ existenciu takto zmluvy, na základe ktorej mal poskytnúť odporcovi úver vo výške 1.928,88 eur nepreukázal. Preukázal nanajvýš uzatvorenie úverovej zmluvy zo dňa 14.12.2010 s výškou úveru v sume 1.500 eur. V súvislosti so zmätočnosťou tvrdení navrhovateľa súd poukazuje na to, že v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8400031792 je uvedená poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 14.12.2010 je uvedená schválená výška revolvingu 902,92 eur, pričom navrhovateľ tvrdí, že odporcovi poskytol revolving vo výške 1.928,88 eur. Dokonca z úverovej karty klienta vyplýva, že vyplatená čiastka úverov vrátane revolvingov bola v sume 1.963,01 eur. Vzhľadom na rôzne výšky schválených úverových limitov, resp. úverov v uvedených písomnostiach je pochybná aj samotná platnosť, úplnosť kontraktačného procesu medzi účastníkmi zmluvy.

Nesplnenú povinnosť odporcu na vrátenie poskytnutého spotrebiteľského úveru nie je možné odvodiť len z tvrdenia navrhovateľa. V takom prípade by súd rozhodol len na základe jeho tvrdenia, bez riadneho preukázania jeho pohľadávky. Odporca pritom navrhovateľovi celkovo splatil sumu 2.734,20 eur, ako to uviedol samotný navrhovateľ a ako to vyplýva aj z úverovej karty klienta, pričom podľa predloženej úverovej zmluvy mal čerpať úver vo výške 1.500 eur. Čerpanie, resp. poskytnutie vyššej peňažnej čiastky odporcovi navrhovateľ v konaní žiadnym dôkazným prostriedkom nepreukázal. Takýto dôkaz ani neoznačil.

Okrem uvedených skutočností súd poukazuje aj na to, že v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8400031792 (v jej texte) absentujú zákonom o spotrebiteľských úveroch požadované údaje. Týmito údajmi je napríklad údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Vo vzťahu k výške úroku za úver (70,01 % ročne) súd uvádza, že takýto úrok je dohodnutý vo výške, ktorá je v zmysle už ustálenej a notoricky známej judikatúry súdov Slovenskej republiky v rozpore s dobrými mravmi. Takisto je takáto výška úveru považovaná za civilnú úžeru. Teda nie je možné úspešne sa domáhať úroku v uvedenej výške. Takisto súdu nie je zrejmé, z akého dôvodu je pri úvere uvedený údaj o RPMN vo výške nižšej (67,73 %) ako je samotný úrok (70,01 %). Je celkom zrejmé, že takýto údaj je nesprávny a zavádzajúci spotrebiteľa v jeho neprospech (úrok úveru je časťou nákladov úveru, popri iných poplatkoch). Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch je tak

poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov (v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, nie sú uvedené presné termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov). Od spotrebiteľa potom nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky. Súd poukazuje aj na to, že nie je možné považovať za riadne uvedenie podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak sú uvedené v inej listine ako je samotná úverová zmluva. Tak je tomu v prejednávanej veci. Uvedené podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú uvedené v listine vyhotovenej navrhovateľom a označenej ako oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.

Súd považuje za potrebné uviesť okrem vyššie uvedených dôvodov smerujúcich k zamietnutiu návrhu navrhovateľa aj to, že súčasťou uzatvorenej úverovej zmluvy majú byť aj tzv. Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o.. Ide o zmluvné podmienky, ktoré sú vo všeobecnosti známe ako všeobecné zmluvné podmienky. Po ich preštudovaní súd konštatuje, že tieto sú napísané fakticky nečitateľným písmom (veľkosť písma je minimalizovaná tak, že je nečitateľné bez použitia optických pomôcok, napr. lupy). K obdobným skutočnostiam sa vyjadril aj Krajský súd v Trenčíne vo svojom rozsudku 6Co/655/2013 zo dňa 17.12.2013, s ktorého odôvodnením sa súd stotožňuje aj v tomto konaní. Z uvedeného rozsudku vyplýva, že vychádzajúc z komunitárneho práva - smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, je potrebné starostlivo posudzovať spotrebiteľskú zmluvu a poskytnúť spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane ochranu. Na zákonom predpísaných náležitostiach spotrebiteľského úveru je potrebné bezvýhradne trvať, keďže ich účelom je predovšetkým jasná a zrozumiteľná úprava práv a povinností zmluvných strán a tým aj ochrana spotrebiteľa. Úverové podmienky, uvedené na rube úverovej zmluvy, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou, sú rozsiahle, písané takmer nečitateľným drobným písmom, že spotrebiteľ ani nemal reálnu možnosť pri podpisovaní úverovej zmluvy sa s nim oboznámiť, i keď obsahujú aj sankcie, poistenie a podobne. Už len túto okolnosť možno považovať za rozpornú s dobrými mravmi (podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), keďže takýto spôsob úpravy zmluvných povinností možno považovať za nekalý. Zmluva o (revolvingovom) úvere v prejednanom prípade tak nielenže nespĺňa nevyhnutné náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch, ale ako taká bola uzatvorená v rozpore so zákonom, nakoľko bola uzatvorená za použitia nekalej obchodnej praktiky. Odporca nemal primeranú, reálnu možnosť na oboznámenie sa so zmluvnými podmienkami, tieto jej neboli jasným, čitateľným a zrozumiteľným spôsobom poskytnuté.

Vzhľadom k samotnému tvrdeniu navrhovateľa, že odporca navrhovateľovi zaplatil celkovo sumu 2.734,20 eur, k tomu, že na základe predložených dôkazov je možné uvažovať iba o tom, že odporcovi bol poskytnutý úver iba v sume 1.500 eur a k tomu, že navrhovateľ nepreukázal svoje platné právo na zaplatenie akéhokoľvek úroku alebo poplatku za poskytnutie tejto sumy peňazí od odporcu, súd návrh navrhovateľa na žalovanú sumu, vrátane uplatnenej zmluvnej pokuty zamietol. Právo na zaplatenie uplatnenej zmluvnej pokuty nemohlo navrhovateľovi vzniknúť, pretože súd nemal preukázaný ani vznik omeškania so splnením peňažného dlhu na strane odporcu. Navrhovateľ vychádzal z mylného predpokladu, že je oprávnený na celú žalovanú sumu, vrátane úrokov. Preto sa z dôvodu irelevantnosti súd nezaoberal argumentáciou vedľajšieho účastníka, týkajúcou sa neprijateľnosti zmluvnej podmienky, obsahom ktorej je dojednanie o zmluvnej pokute.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože odporca bol v konaní plne úspešný. Vzhľadom k tomu, že odporca si v konaní právo na náhradu trov konania neuplatnil a z obsahu spisu mu žiadne trovy konania ani nevyplývajú, súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom k tomu, že v konaní vystupoval aj vedľajší účastník na strane odporcu a vzhľadom na úspešnosť odporcu v konaní, bolo potrebné rozhodnúť aj o práve vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, ktoré si uplatnil. Pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi sa súd riadil nasledujúcou právnou úvahou:

Právne postavenie vedľajšieho účastníka v občianskom súdnom konaní, teda procesné práva a povinnosti vedľajšieho účastníka sú v Občianskom súdnom poriadku upravené v ustanoveniach § 93, § 153d, § 201. Z týchto ustanovení je zrejmé, že vedľajší účastník sa môže zúčastniť konania popri navrhovateľovi alebo odporcovi buď ak má právny záujem na výsledku konania (s výnimkou konania o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je), alebo ak ide o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa antidiskriminačného zákona, zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele alebo zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Pre jeho právne postavenie je však najpodstatnejšie, že ustanovenie § 93 ods.4 Občianskeho súdneho poriadku mu priznáva rovnaké práva a povinnosti aké má účastník. V konaní však koná iba sám za seba, pričom ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník má rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník, pričom nie je zástupcom tohto účastníka, pretože koná iba za seba. Jeho procesné úkony sú tak iba jeho úkonmi, avšak tieto úkony majú v konaní rovnaké právne následky, ako keby ich uskutočnil účastník, na strane ktorého v konaní vystupuje. Občiansky súdny poriadok potom v ustanoveniach § 153d a § 201 špecifikuje procesné postavenie vedľajšieho účastníka, a to v prípadoch práva na podanie odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. V týchto prípadoch právo vedľajšieho účastníka obmedzuje tak, že právo podať odvolanie má iba v prípade, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. Logickým argumentom a contrario možno vyložiť, že pri ostatných, zákonom inak pre vedľajšieho účastníka neupravených procesných právach a povinnostiach, má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastníci konania. Žiadne iné ustanovenie v Občianskom súdnom poriadku, ktoré by upravovalo odlišné postavenie vedľajšieho účastníka neexistuje. Naopak, zákon celkom jasne ustanovuje, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Právny názor, ktorého dôsledkom je limitácia práv, ale i povinností vedľajšieho účastníka, nemá oporu v žiadnom z ustanovení zákona. Výklad noriem, ustanovení zákona súdom, nemôže byť v rozpore so samotným znením ustanovení zákona. V opačnom prípade by súd prebral na seba úlohu normotvorcu, ktorým nie je.

Zhrnúc vyššie uvedené platí, že ak má účastník právo na náhradu trov konania, také isté práva má aj vedľajší účastník. V danej veci, ak má odporca právo na náhradu trov konania, má toto právo aj vedľajší účastník na strane odporcu.

Ďalšou právnou otázkou, ktorou sa súd zaoberal v súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka je otázka, či právne zastúpenie vedľajšieho účastníka, ktorý je združením na ochranu spotrebiteľa, je účelné. Podstatou existencie vedľajšieho účastníka na strane odporcu je ochrana práv spotrebiteľov. Vedľajší účastník bol založený za týmto účelom a za týmto účelom aj existuje. Vedľajší účastník je zo svojej podstaty odborníkom na podporu a ochranu záujmov práv spotrebiteľa, ktorého ďalšie odborné zastupovanie nie je možné chápať ako účelné. Je samozrejmé, že relevantnú, skutočnú ochranu práv spotrebiteľov môže poskytovať len odborne vzdelaný personál, znalý všeobecne záväzných právnych predpisov a judikatúry súdov. V danom konkrétnom prípade vedľajší účastník splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta. Ten urobil v konaní, ohľadnúc od vlastného podnetu na vstup do konania, aj vyjadrenie k návrhu zo dňa 04.12.2014 a takisto sa zúčastnil pojednávania. Práve pre okolnosť, že vedľajší účastník sa aktívne zúčastnil pojednávania prostredníctvom svojho právneho zástupcu, súd konštatuje, že zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom v konaní bolo účelné. Ak by sa vedľajší účastník nenechal zastúpiť advokátom je zrejmé, že pri takom počte súdnych konaní, ktorých sa zúčastňuje (túto skutočnosť súd zistil zo svojej činnosti), by nebolo objektívne možné, aby bol prítomný na tomto pojednávaní.

Vedľajší účastník si uplatnil v rámci trov konania trovy právneho zastúpenia, a to v podaní zo dňa 04.02.2016, ktoré bolo súdu doručované tak, že dňa 05.02.2016 bolo dané na poštovú prepravu a dňa 09.02.2016 bolo doručené súdu. Vedľajší účastník si tak vyčíslił trovy konania v zákonnej lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku. Tieto pozostávajú z odmeny za tri úkony právnej služby a to: príprava a prevzatie zastúpenia zo dňa 02.09.2014, písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej

- vyjadrenie zo dňa 04.12.2014, účasť na pojednávaní dňa 04.02.2016, z náhrady za stratu času a z náhrady cestovných výdavkov.

Za každý z vyššie uvedených úkonov právnej služby patrí právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka podľa § 10 ods.1, § 13a ods.1 písm. a/, c/, d/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len „vyhláška“, odmena vo výške 101,25 eur. Základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby súd určil podľa § 10 ods.1 vyhlášky vychádzajúc z tarifnej hodnoty vo výške 2.570,22 eur. Ku každému z týchto úkonov mu patrí podľa § 16 ods.3 vyhlášky aj režijný paušál - náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu pre príslušný rok, v ktorom bol úkon právnej služby poskytnutý. Výpočtový základ v roku 2014 bol vo výške 804 eur a v roku 2016 vo výške 858 eur. Celkovú výšku odmeny spolu s režijnými paušálmi súd určil v sume 328,41 eur.

Právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka, ktorý je advokátom so sídlom v Bratislave, patrí aj náhrada za stratu času podľa § 17 ods.1 vyhlášky vo výške jednej šesťdesiatiny príslušného výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu za úkony, ktoré vykonal v mieste, ktoré nie je jeho sídlom, teda v prípade, že ich vykonal v Trenčíne a nie v Bratislave. Ide o prípad právneho zastúpenia na pojednávaní. Cesta toto pojednávanie vrátane cesty späť trvala osem začatých polhodín. Celkovú výšku náhrady za stratu času strávený cestou na pojednávanie a späť súd určil v sume 85,80 eur (6 x 14,30 eur).

V rámci náhrady trov právneho zastúpenia súd priznal vedľajšiemu účastníkovi aj náhradu cestovných výdavkov v súvislosti s účasťou jeho právneho zástupcu na pojednávaní. Právny zástupca vedľajšieho účastníka použil na dopravu motorové vozidlo zn. JEEP Grand Cherokee s ev. č. BL986KU s kombinovanou spotrebou 7,5 litra nafty na 100 km jazdy. Vzdialenosť medzi sídlom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka a sídlom súdu je približne 130 km. Priemerná cena 1 litra nafty podľa Štatistického úradu Slovenskej republiky bola v 5. týždni 2016 (01.02.2016 - 07.02.2016) vo výške 0,957 eura. Základná náhrada za použitie vlastného osobného cestného motorového vozidla je stanovená podľa opatrenia Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny č. 632/2008 Z.z. vo výške 0,183 eura za 1 km jazdy. Právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka tak vznikli cestovné výdavky na cestu na uvedené pojednávanie v celkovej výške 66,24 eur (18,66 eur + 47,58 eur).

Celkovú výšku trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka súd určil v sume 480,45 eur.

V zmysle § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je navrhovateľ povinný nahradiť trovy konania zo zákona na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.(§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.